

Notulen van de vergadering
gehouden op vrijdag 25 november 1960 in de Trêveszaal,
aangevangen 's morgens om tien uur en 's middags voortgezet

Aanwezig: de minister-president De Quay (voorzitter bij de punten 1-3 en 14a-14c) en de ministers Van Aartsen, Beer-
man, Cals, Klompé, Korthals (voorzitter bij de punten 4-13, 14d en 14e), Luns (bij de punten 1-3 en 14a-14c), Marijnen, de Pous, Toxopeus en Visser
(Afwezig zijn de ministers Van Rooy en Zijlstra)

Voorts zijn aanwezig de staatssecretarissen Van den Berge, Bot (bij de punten 1 en 2c), Van Houten (bij de punten 2 en 3), Roolvink, Schmelzer (bij de punten 9-11) en Veldkamp (bij de punten 11-13)

1 a. Notulen van 11 november 1960

N.a.v. punt 17d (Regeringsvliegtuig)

De minister-president merkt op, dat bij de bespreking van dit punt niet is afgesproken wie dit verder zal behandelen. De raad besluit, dat minister Korthals dit punt (in overleg met Defensie) voor een nadere beslissing zal voorbereiden.

b. Notulen van 18 november 1960

1°. N.a.v. punt 4i (Internationale conferentie inzake ruimteonderzoek)

Minister De Pous wijst erop, dat aan deze zaak ook belangrijke economische aspecten zijn verbonden. Hij stelt voor, dat het lid van de commissie prof. Van der Maas ook de zaken van Economische Zaken zal behartigen. De raad verklaart zich hiermede akkoord.

2°. N.a.v. punt 19a (Het woonwagenbeleid)

Minister Klompé stelt voor toe te voegen, dat de raad ermede akkoord gaat, dat zij in de Kamer verdedigt, dat de financiële hulp aan de gemeenten die een regionaal kamp accepteren, uit het gemeentefonds moet komen via artikel 10, tweede lid. Minister Toxopeus is van oordeel, dat het bedoelde artikel inzake de schaalverfijning niet voor dit geval bestemd is. Als men dit artikel voor dit doel zou gebruiken, houden de gemeenschappelijke regelingen van gemeenten voor regionale kampen op te bestaan, omdat de gemeenten dan zullen stellen, dat zij op die

er nog op, dat door vestiging van een basis op de Antillen dit gebied meer in de sfeer van de Verenigde Staten komt, terwijl het ook denkbaar is, dat de aanval van de omliggende landen versterkt zou kunnen worden met als argument, dat het toch een "koloniaal gebied" blijkt te zijn. Minister Luns antwoordt, dat de Nederlandse regering in deze kwestie in elk geval niet tegen de wens van de Antillen in zal handelen.

2 c. De kwestie-Nieuw-Guinea (Zie notulen m.r. 18 november 1960, punt 4h)

Minister Luns deelt mede, dat de Amerikaanse ambassadeur hem heeft gezegd opdracht te hebben om over te brengen, dat de Amerikaanse regering generlei toezegging had gedaan, dat de Amerikaanse marine voorbereidingen zou treffen in verband met de militaire activiteiten van Indonesië met betrekking tot Nieuw-Guinea.

Wat de bemiddelingspoging van de premier van Malakka betreft blijkt uit de laatste telegrammen, dat deze tot de conclusie zou zijn gekomen, dat een voorstel om gedurende twee jaar een trustschap aan Nederland op te dragen met soevereiniteits-overdracht daarna aan Indonesië niet te halen is. Thans zou hij de gedachte hebben, dat aan drie landen (Ceylon, India en Malakka) het trustschap zou worden gegeven, wat echter absoluut onaanvaardbaar is. Een ander plan zou nog zijn een trustschap, waarbij ook Australië betrokken is. Wat het bezoek van premier Rachman betreft meent spreker, dat thans aan hem geantwoord zal kunnen worden, dat de Nederlandse regering, die voor het eerst door hem benaderd wordt, niet op stel en sprong een beslissing zal kunnen nemen, maar bereid is hem aan te horen; daaraan zal onzerzijds dan nog het een en ander toegevoegd kunnen worden. Dit laatste zal zodanig moeten zijn, dat de premier er verder over gaat nadenken.

De minister-president meent ook, dat Nederland moeilijk eromheen kan, dat de Nieuw-Guinea-raad erbij betrokken zal moeten worden, terwijl onzerzijds eveneens op de samenwerking met Australië moet worden gewezen. Minister Luns waarschuwt er tegen de bal naar Australië te werpen; onzerzijds kan alleen gewezen worden op de gemeenschappelijke politiek ten aanzien van het gehele eiland Nieuw-Guinea. Het is ook van belang, dat de Australische premier Menzies op 23 november een brief van Abdoel Rachman heeft ontvangen.

2 d. Bespreking met Europees Parlement; voorbereiding bijeenkomst regeringsleiders

Minister Luns deelt over het colloquium tussen de raad van ministers en het Europees Parlement in Straatsburg mede, dat in twee dagen tijds 59 sprekers het woord hebben gevoerd over

onderwerpen...

onderwerpen, die niet schriftelijk waren voor bereid. De indruk, dat deze alleen maar kritiek op spreker als voorzitter van de raad hadden, is niet helemaal juist. Aan het einde van de twee dagen hebben de fractievoorzitters hun tevredenheid kenbaar gemaakt over de wijze, waarop dit colloquium is gelopen. Het is spreker wel gebleken, hoe sinds september de stemming in het Europese Parlement is gewijzigd ten aanzien van de plannen van de Franse president De Gaulle inzake de instelling van een politiek secretariaat enz.. Hierachter schuilt de activiteit van het comité-Monnet en van de Amerikanen. Laatstgenoemden zijn wel voor het samengaan in de EEG in verband met het belang van de samenwerking tussen Duitsland en Frankrijk, maar hebben angst voor een samengaan tussen de Zes en de Zeven met het oog op de mogelijkheid, dat zij dan een te groot economisch en een politiek blok zouden vormen. De Amerikanen voeren hierbij dus een heel moeilijke politiek. In het Europese Parlement wordt het Nederlandse standpunt ondersteund door de Nederlandse afgevaardigden en de socialistische fractie, met uitzondering van de Fransen. Dit standpunt komt erop neer, dat er geen afbraak van de Europese gemeenschappen mag plaats vinden en evenmin een afbraak van de NAVO, terwijl een organieke band voor de politieke consultatie tussen de Zes wordt afgewezen. Spreker ziet intussen met zorg naar de conferentie van regeringsleiders op 5 december a.s.. Het parlamentslid Dehousse, die goed geïnformeerd was, had 18 vragen terzake, maar spreker heeft geantwoord, dat de regeringen omtrent deze conferentie geen papieren hebben ontvangen. Volgens inlichtingen van staatssecretaris Van Houten zou er ook een plan zijn om een groep van de zes ministers van defensie te vormen. Het is van belang, dat men duidelijk ziet, dat het hier geen streven naar integratie betreft, maar een herstel van oude vormen van intergouvernementele samenwerking. Spreker stelt voor in de volgende vergadering nader op het in te nemen standpunt in te gaan. De raad verklaart zich hiermede akkoord.

2 e. Verhouding van Engeland tot de Zes

Staatssecretaris Van Houten heeft deze week bij zijn bezoek aan Londen ook met minister Heath gesproken. Daarbij bleek hem, dat er geen spoor van geraaktheid bij Heath was over de bespreking in de NAVO-raad van de levering van wapens aan Indonesië. Het heeft spreker echter wel getroffen, dat er bij de Engelsen grote bezorgdheid heerst over de Europese ontwikkeling en dat zij zich in een moeilijke positie voelen. Enerzijds kijken zij naar het standpunt van de Verenigde Staten, anderzijds voelen zij er niet voor bij toenadering tot de Zes opnieuw door Frankrijk afgewezen te worden. Spreker heeft erop gewezen, dat als de Engelse regering overweegt tot de samenwerking van de Zes toe te treden (wat ook iets anders kan zijn dan toetreding tot de EEG) zij beter thans hiertoe overgaan dan op een later ogenblik. Van Engelse zijde stelde men, dat de Fransen dit toetreden niet willen.

Spreker...